

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANALYSIS|| FIDEI CA=||THOLICAE,||

Valencia, Gregorio de

Ingolstadii, 1585

VD16 V 55

Serenissimo Principi Ac Domino, Domino Gvilhelmo, Comiti Palatino Rheni,
Et vtriusq[ue] Bauariæ Duci, &c. Gregorivs de Valentia, Societatis Iesv,
æternam à Deo Optimo Max. felicitatem precatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47934)

SERENISSIMO
 PRINCIPI AC DO-
 MINO, DOMINO GVILHELMO,
 COMITI PALATINO RHENI, ET
 vtriusq; Bauariæ Duci, &c. GREGORIUS de VALEN-
 TIA, Societatis IESV, æternam à DEO Optimo
 Max. felicitatem precatur.

AM multa sunt, Princeps
 Serenissime, pro veritate
 Catholicę fidei, aduersus
 impia & sacrilega Secta-
 riorum placita, nostris
 hisce temporibus ab hominibus doctissi-
 mis explicata; vt si veritas ipsa solùm, & nõ
 etiam magis modus quidam quærendi ve-
 ritatem (quod Diuus Augustinus sibi per-
 suadebat) in quæstionibus de Religione la-
 teret; omnis in eo genere scribendi præterea
 labor videri non immeritò posset superua-
 caneus. Siue enim rerum in differendo co-
 * 2 piam,

Lib. de utilita-
 te credendi,
 cap. 8.

EPISTOLA

piam, siue vim ac multitudinem argumen-
torum, siue testimoniorum pondera, siue
quæuis alia veritatis ipsius firmamēta qua-
rimus, quid est, obsecro, quod in omnibus
saltem, aut certè in pluribus horum tempo-
rum Scriptoribus, magnoperè desiderari
queat? Et tamen complures indies sunt ho-
mines eruditi, qui iisdem de rebus, non mo-
dò sine iusta vituperatione, sed etiam cum
laude & commendatione multorum, ali-
quid sibi esse identidem scribendum pu-
tant, vt cùm non noua planè, sed nouè que-
dam dicuntur (quod magnæ apud omnes
existimationis, idemque vetus auctor, Vin-
centius Lyrinensis fieri præcipit) magis ac
magis veritatis inueniendæ modus mon-
stretur, tandemque intelligatur aliquando
illustrius (vt ille auctor inquit) quod antea
obscurius credebatur; & posteritas intelle-
ctum gratuletur, quod antè vetustas non
fatis perspicuè planeque perceptum vene-
rabatur. Quo quidē in genere, cùm omnes
benè institutæ de religione disputationes,
vtiles sint, tum ille, omnium iudicio, maxi-
mè

In lib. aduer-
sus hereses.

in lib. aduer-
sus hereses.

87

87

s *

mè

mè sunt necessariae, quae non vnum modò
aut alterum quæstionis genus tractant, sed
rei summam continent, eaq; principia do-
ctrinae ostendunt & confirmant, ex quibus
est ab errore veritas in quauis controuersia
discernenda. Etenim vt ij, qui Sectariorum
fraude à Christi Ecclesia sunt abducti, rur-
sus ad eam, hoc est, ad veritatis domicilium,
relieto mendacio, reuertantur; doctrinam
illis Ecclesiae vniuersam aliqua demum ra-
tione probari posse necesse est: cuius vniuer-
sae doctrinae disceptatio, nisi verissimo ali-
quo compendio demonstrationis, certisq;
principiis comprehendatur, quando tan-
dem in tanta quæstionum tum multitudi-
ne, tum varietate terminari poterit? Nam
quòd ipsius veritatis hostes Sectarij, horū
quoq; principiorum, veritatis compendio
concludendae, inimicissimi sunt, nec nisi
infinitam illam rationem, de singulis sigil-
latim doctrinae partibus ex solis Scripturis
disputandi, vtrò citroque vsurpari volunt;
quid mirum? Nempe homines astuti, nec
magnoperè disputandi cupidi, non eo con-

filio idagunt, vt ipsi multum disputent, sed vt nunquam satis constare possit, aberrare eos in vniuersum à vera doctrina, si nunquã (quodeuenire est necesse) immensa illa de singulis doctrinæ partib⁹ ex Scripturis solis disputatio absoluat. Ergo, quoniam ab omnibus, quoquomodo possunt, pia cautaque vigilantia, vt D. Augustinus inquit, aduersus fraudulentas hereticorum calliditates, fides munienda atque confirmanda est; mihi etiam, Princeps Serenissime, post tam multos, tamque fructuosos aliorum labores, tentandum existimaui, vtrum modo quodam probatio vniuersæ fidei Catholicæ ita succinctè & aptè colligi tradiq; posset, vt & locus omnis tergiuersandi Sectariis obstruatur, & rectâ, sine impedimentis, in sola Ecclesia Catholica Romana sincerissimam veritatem Christianæ religionis reperiri, facile possit concludi. Animaduerto enim, cum multa, que ad hoc etiam institutum pertinent, variè & copiosè scripta sint, tamen à plerisque adhuc certam rationem desiderari, quæ & initium & progressum & termi-

Lib. de fide &
symbolo. c. 1.

DEDICATORIA.

terminum disputationis de tota summa
veræ fidei rectè, breuiter, ac perspicuè con-
tineat, ne, quod vsu sepe venire solet, de ipso
in primis modo probationis tum delibera-
re opus sit, cum est doctrina Ecclesiæ Catho-
licæ aut in priuato congressu, aut etiam pu-
blicè confirmanda. Quod si minus id, quod
mihi ad Dei gloriam proposui, præstare vi-
debor; illud saltem nemini futurum ingra-
tum spero, quòd admonebit certè Lecto-
rem hæc nostra methodus, quo loco & ordi-
ne, quæ sunt ab aliis etiam de fidei princi-
piis prolixè & accuratè mandata literis, op-
portunißimè, in disputatione de vera fide,
vsurpari possint. Huncautē Librum meum,
vt in Ser.^m V.^a nomine apparere vellem, ra-
tiones aliquot magnæ & illustres apud me
effecerunt. Primùm enim haud scio, Prin-
ceps Ser.^m, an non in ipsam etiã rationem,
legemque bonæ fidei à me quodam modo
peccatum esse videri pöffet, si Librum & in
Germania, & Ingolstadij, & in hoc Societa-
tis IESV Collegio, à me pro fide Catholica
elaboratū, alteri præterquam ei, qui & fidei

Catholicæ in Germania columnen est clarif-
 simum, & Academia Ingolstadiensis à pro-
 genitoribus suis magnificè institutæ con-
 seruator parensque optimus, & huius Col-
 legij fundator munificentissimus, & Socie-
 tatis IESV patronus singularis ac fautor, di-
 cauissem. Deinde, cuinam potius inscri-
 ptionem huius probationis fidei vel con-
 uenire magis, vel gratiorem esse futuram,
 existimare potui, quàm ei, qui & colit ipse
 mirificè, atque aliis etiam probat, præstan-
 tissimarum videlicet quarumcumque vir-
 tutum assidua exercitatione, fidem atq; re-
 ligionem Catholicam, & ab omnibus eam
 coli similiter atque probari, incensissimo
 diuinæ gloriæ studio exoptat. Cæterum ipse
 etiã sentio & intelligo, Ser.^m Princeps, quan-
 to perè mihi iam verendū sit, ne, si rationes
 reliquas consilij huius mei reddere ita verè,
 uti possem accoeperim, pergam, non tam ego
 munus gratum Ser.^m V.^o offerā, quàm illius
 singularem animi moderationem & mihi
 & omnibus perspectam, offendam, dum ea
 videlicet de præclarissimis suis in omni ge-
 nere

DEDICATORIA.

nere virtutibus speciatim dicam, quæ licet
S.^{us} V.^{us} ista ipsa ratione vitæ suæ necessario
prædicat, ab aliis tamen, vt oratione item
prædicentur, non æquo animo pati solet.
Quare comprimam hoc loco me, & tacitus
diuinam Maiestatem precabor, vt quæ tot,
tamque illustribus suæ sanctissimæ gratiæ
donis, ad Ecclesiæ Catholicæ in his locis fir-
missimum præsidium, S.^{em} V.^{am} hæctenus
ornauit, eandem etiam sua benedictione è
cælo in rebus omnibus semper protegere,
indiesq; magis ac magis ad diuini Nominis
gloriam sempiternam augere, clementer
dignetur. Ingolstadij, 30. Martij.

Anno Domini

1585.

* 5

Hæc